

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 30. januara 2023.godine
Br.ref.:RK 2114/23

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI232/21

Podnosilac

Reshat Totaj

**Ocena ustavnosti Rešenja Vrhovnog suda Kosova,
Rev. br. 29/2021, od 9. avgusta 2021. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija
Nexhmi Rexhepi, sudija i
Enver Peci, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Reshat Totaj iz opštine Lipljan (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), kojeg zastupa Musli Abazi, advokat iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava ustavnost Rešenja Vrhovnog Suda Kosova [Rev. br. 29/2021] od 9. avgusta 2021. godine (u daljem tekstu: Vrhovni Sud), u vezi sa Presudom Apelacionog suda Kosova [Ac. br. 3655/2016] od 9. marta 2020. godine (u daljem tekstu: Apelacioni sud) i Presudom Osnovnog suda u Prištini [C. br. 3111/12] od 30. juna 2016. godine (u daljem tekstu: Osnovni sud).
3. Osporeno rešenje je podnosilac zahteva primio dana 6. septembra 2021. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je zahtev podnosioca zahteva za ocenu ustavnosti osporenog Rešenja.
5. Podnosilac zahteva se ne poziva na neku konkretnu odredbu Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) koja je mogla biti povređena.

Pravni osnov

6. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članu 22. (Procesuiranje podnesaka) i članu 47. (Individualni zahtevi) Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32 (Podnošenje podnesaka i odgovora) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o Radu).

Postupak pred Ustavnim sudom

7. Dana 19. decembra 2021. godine, podnosilac zahteva je podneo svoj zahtev pred Ustavnim Sudom Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
8. Dana 10. januara 2022. godine, Predsednica Suda je odlukom [Br. Gjr. KI232/21] imenovala sudiju Safeta Hoxhu za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Radomir Laban (predsedavajući), Remzije Istrefi Peci i Nexhmi Rexhepi (članovi).
9. Dana 11. januara 2022. godine, Sud je obavestio zastupnika podnosioca zahteva o registraciji zahteva i tražio je od njega da dostavi Sudu ovlašćenje kojim se potvrđuje da on zastupa podnosioca zahteva pred Sudom.
10. Dana 11. januara 2022. godine, Sud je obavestio Vrhovni sud o registraciji zahteva i zatražio je od Osnovnog suda da dostavi povratnicu koja pokazuje vreme kada je podnosilac zahteva primio osporeno Rešenje.
11. Dana 19. januara 2022. godine, Sud je dobio od Osnovnog suda zatraženu povratnicu.
12. Dana 19. jula 2022. godine, podnosilac zahteva je podneo pred Sudom ovlašćenje za zastupanje pred Sudom.
13. Dana 16. decembra 2022. godine, sudija Enver Peci je položio zakletvu pred Predsednicom Republike Kosovo, i tom prilikom je otpočeo njegov mandat u Sudu.
14. Dana 22. decembra 2022. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno je preporučilo Sudu prihvatljivost/neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

15. Iz spisa predmeta proizilazi da je podnosilac zahteva bio zaposlen na poziciji policajca u Policiji Republike Kosovo.

U vezi sa krivičnim postupkom

16. Dana 28. decembra 2011. godine, Opštinsko tužilaštvo u Prištini – Odeljenje za teška krivična dela je podiglo optužnicu [PP/br. 7755-12/2011] protiv podnosioca zahteva a zbog krivičnog dela primanje mita iz stava 3 člana 343 Privremenog krivičnog zakonika Kosova, dopunjen i izmenjen Zakonom br. 03/L-002 od 22. decembra 2008. godine (u daljem tekstu: Krivični zakonik).
17. Dana 22. decembra 2015. godine, Osnovni sud je Presudom [PKR. br. 384/13] odbio optužnicu [PP/br. 7755-12/2011] sa obrazloženjem da se Državni tužilac povukao sa krivičnog gonjenja jer je krivično gonjenje za delo za koje se podnosilac zahteva teretio sada već zastarelo.

U vezi sa građanskim i upravnim postupkom

18. Dana 20. septembra 2012. godine, Ministarstvo Unutrašnjih poslova – Policija Kosova je nakon sprovedenog disciplinskog postupka od strane Disciplinske komisije, donelo odluku [177/KBD/12] o prekidu radnog odnosa podnosioca zahteva.
19. Protiv gore navedene odluke, podnosilac zahteva je uložio žalbu pred Osnovnim sudom gde je tražio **(i)** poništenje odluke [177/KBD/12] od 20. septembra 2012. godine; **(ii)** da vrati podnosioca zahteva na radno mesto u skladu sa ugovorom o radu i **(iii)** da mu se nadoknade mesečne plate od 29. septembra 2021. godine pa sve do izvršenja presude jer je, po njegovim navodima, krivični postupak sada završio Presudom kojom je odbijena optužnica protiv njega.
20. Dana 30. juna 2016. godine, Osnovni sud je u Presudi [C. br. 3111/12] odbio žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu gde je obrazložio da je odluka [177/KBD/12] o prekidu radnog odnosa podnosioca zahteva doneta nakon što je utvrđeno da je podnosilac zahteva počinio tešku disciplinsku povredu, odnosno uzimanje mita, koje se kvalifikuje i kao krivično delo i da zastarelost krivičnog gonjenja ne predstavlja izuzeće od njegove disciplinske odgovornosti u vezi sa ozbiljnim povredama radnih dužnosti, a koja odgovornost je potvrđena u celosti u unutrašnjem disciplinskom postupku.
21. Protiv gore navedene presude, podnosilac zahteva je uložio žalbu pred Apelacionim sudom tvrdeći da je došlo do bitnih povreda odredbi parničnog postupka kao i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, sa predlogom da se žalba usvoji kao osnovana a da se odluka poništi a predmet vrati na ponovno suđenje.
22. Dana 9. marta 2020. godine, Apelacioni sud je u Presudi [Ac. br. 3655/2016] odbio žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu i potvrdio je Presudu Osnovnog suda sa obrazloženjem da nije došlo do bitnih povreda parničnog postupka ili pogrešne primene materijalnog prava.
23. Između ostalog, Apelacioni sud je objasnio da je prekid radnog odnosa podnosioca zahteva bio u skladu sa tačkom (a) i tačkom (d) člana 46 [Teži disciplinski prekršaji] Zakona br. 03/L-035 o Policiji i tačkom 70 Zakona br. 03/L- 212 o Radu.

24. Protiv presude Apelacionog suda [Ac. br. 3655/2016] podnosilac zahteva je podneo reviziju pred Vrhovnim Sudom tvrdeći da je došlo do bitnih povreda odredbi Zakona o Parničnom postupku i pogrešne primene materijalnog prava i na kraju je zatražio da se pitanje vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.
25. Dana 28. jula 2020. godine, Vrhovni sud je primio reviziju koja je bila podneta od strane podnosioca zahteva protiv presude Apelacionog Suda [Ac. br. 3655/2016].
26. Dana 9. avgusta 2021. godine, Vrhovni sud je u Rešenju [Rev. br. 29/2021] odbio reviziju kao neblagovremenu.

Navodi podnosioca zahteva

27. Podnosilac zahteva tvrdi da su redovni sudovi u svojim odlukama presudili pogrešno i na nezakonit način.
28. Podnosilac zahteva kroz svoj zahtev naglašava da *"[...] izjavljujem pod punom moralnom i materijalnom odgovornošću da je odluka Osnovnog suda u Prištini PKR br. 384/13 od 22.12.2015. godine, kao i odluka Apelacionog suda AA br. 199/2013 od 10.04.2014. godine, odluke koje se trebaju ponovno razmotriti **zbog pogrešno utvrđenih materijalnih dokaza kao i zbog pogrešne primene zakonskih odredbi**. Sa ovim zahtevom podnosim i popunjavam jedan obrazac pred Ustavnim Sudom na osnovu članova 46, 47, 48, 50 za iniciranje postupka za menjanje odluka i odluku sa mojom izjavom da sam pogrešno kažnjen kao i da sam nevin pred zakonom."*
29. Podnosilac zahteva dalje naglašava da su odluke redovnih sudova *"presude i odluke koje se trebaju ponovo razmotriti od strane suda zbog **pogrešno utvrđenih materijalnih dokaza kao i zbog pogrešne primene zakonskih odredbi**."*
30. Podnosilac zahteva takođe naglašava da *"[...] Sa ovim zahtevom podnosim i popunjavam obrazac zahteva pred Ustavnim Sudom Republike Kosovo na osnovu članova 46, 47, 48, 50 Zakona o Ustavnom Sudu za iniciranje postupka za izmenu presuda i odluka pred redovnim sudom – Osnovnim sudom u Prištini, sa mojom izjavom da sam pogrešno kažnjen kao i da sam nevin pred zakonom"*
31. Podnosilac zahteva u svom zahtevu ne precizira niti pojašnjava koja su to prava i slobode i na koji način njemu povređena aktom javnog organa koji on ovde osporava.
32. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda da se *"Rešenja i odluke suda još jednom razmotre od strane Suda zbog **pogrešno utvrđenih materijalnih dokaza kao i zbog pogrešne primene zakonskih odredbi**, jer sam osuđen pogrešno i nevin sam pred zakonom."*

Relevantne zakonske odredbe

PRIVREMENI KRIVIČNI ZAKON KOSOVA, UNMIK/RREG/2003/25, 6 jula 2003. godine

Član 343. PRIMANJE MITA

(1) Službeno lice koje traži ili primi poklon ili neku drugu koristi za sebe ili neko drugo lice ili koje primi obećanje poklona ili neke druge koristi da bi u okviru svog

ovlašćenja obavilo neku službenu ili drugu radnju koju ne bi trebalo da obave, ili da ne bi obavio neku službenu ili drugu radnju koju bi inače trebalo ili moglo da obave, biće kažnjeno zatvorom od šest meseci do pet godina.

(2) Službeno lice koje traži ili primi poklon ili neku drugu koristi za sebe ili neko drugo lice ili koje primi obećanje poklona ili neke druge koristi da bi u okviru svog ovlašćenja obavilo neku službenu ili drugu radnju koju je trebalo da obave, ili da ne bi obavio neku službenu odnosno drugu radnju koju i ne sme da obave, biće kažnjeno zatvorom od tri meseca do tri godine.

(3) Službeno lice koje, posle obavljanja odnosno neobavljanja neke službene ili druge radnje opisane u stavu 1 i 2 ovog Člana, traži ili primi poklon ili neko drugu koristi za sebe ili neko drugo lice u vezi sa datumom obavljanjem odnosno neobavljanjem biće kažnjeno novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

(4) Primljeni poklon ili neka druga koristi biće oduzeti.

Zakon br. 03/l-035 o Policiji

Član 46 Teži disciplinski prekršaji

Policijski službenici i civilno osoblje izvršavaju teže disciplinske prekršaje ukoliko on/ona počini, pokuša da počini, pomogne ili podstakne drugog da izvrši bilo koje od niže navedenih dela:

- a) teži slučajevi ponašanja koje diskredituje;
- b) teža neposlušnost;
- c) neprilično i teže otkrivanje informacija;
- d) korupcija;
- e) teži slučaj prekoračivanja ovlašćenja;
- f) neprilično korišćenje oružja;
- g) suvišna upotreba sile;
- h) teže oštećivanje policijske imovine;
- i) upotreba alkohola ili drugih toksičnih supstanci;
- j) seksualno uznemiravanje tokom službe;
- k) Radnje i zloupotreba na osnovu starosti, pola, vere i etničke pripadnosti;
- l) zloupotreba i seksualno uznemiravanje lica i;
- m) krivična delatnost.

Član 48 Mere za teže disciplinske prekršaje

Policijski službenik ili civilno osoblje Policije koje je počinilo teži disciplinski prekršaj podložan je jednoj od sledećih disciplinskih mera:

- a) prekid radnog odnosa;
- b) smanjivanje čina;
- c) uklanjanje sa komandne funkcije;
- d) suspendovanje bez plate u periodu od 30 do 60 dana i;
- e) odbitak od 20 do 30 procenata bruto mesečne plate u periodu do dva meseca.

Zakon br. 03/l-212 o Radu

Član 70 Prestanak ugovora o radu od strane poslodavca

1. Poslodavac može raskinuti ugovor o radu zaposlenom uz jedno vremensko upozorenje, kada:

1.1. takva suspenzija je opravdana iz ekonomskih tehničkih ili organizacijskih razloga ili kada;

1.2. zaposleni nije više sposoban obavljati radne dužnosti;

1.3. poslodavac može raskinuti ugovor o radu zaposlenom pod navedenim okolnostima utvrđenim u podstavu 1.1 i 1.2, ako je neprikladno za poslodavca za prenos zaposlenog u drugi posao, trenirati ili kvalifikovati njega za obavljanje posao ili neki drugi posao;

1.4. poslodavac može da raskida ugovor o radu zaposlenom u traženom periodu najave prekida u:

1.4.1. težim slučajevima lošeg ponašanja zaposlenog; i

1.4.2. zbog ne zadovoljavajućeg ispunjavanja radnog obaveza.

1.5. poslodavac mora obavestiti zaposlenog o njegovom/njenom udaljenju odmah po nastupanju slučaja koji dovodi do udaljenja, ili u momentu kada je poslodavac saznao za taj slučaj;

1.6. poslodavac može da raskine ugovor o radu zaposlenom bez prethodnog predviđenog upozorenja otkaza, tada kad:

1.6.1. zaposleni je kriv za ponavljanje lošeg neozbiljnog ponašanja ili kršenja obaveza;

[...]

4. Kolektivni ugovori ili Interni Akti Poslodavca može specifikovati vrste uništavosti (nevaljanosti) ili kršenja dužnosti koje čine predmet ugovora zbog čega zaposleni podleže raskidu radnog odnosa bez prethodnog upozorenja, bilo posle jedinog slučaja ili nakon ponovljenih kršenja.

[...]

Prihvatljivost zahteva

33. Sud prvo ocenjuje da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom i dalje navedene Zakonom i predviđene Poslovníkom o radu.

34. S tim u vezi, Sud se pre svega poziva na stavove 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i Ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

35. Sud takođe razmatra da li su podnosioci zahteva ispunili uslove o prihvatljivosti koji su zatraženi u članovima 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49 [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47
[Individualni zahtevi]

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48
[Tačnost podneska]

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49
[Rokovi]

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudske odluke [...]”.

36. Što se tiče ispunjenja ovih uslova, Sud zaključuje da je podnosilac zahteva podneo zahtev u svojstvu ovlašćenog lica, osporavajući jedan akt jednog javnog organa, odnosno Rešenje Vrhovnog suda [Rev. br. 29/2021], od 9. avgusta 2021. godine, nakon što je iscrpeo sva pravna sredstva koja su propisana zakonom. S tim u vezi, zahtev podnosioca zahteva je u skladu sa uslovima koji su propisani u stavu 1 i stavu 7 člana 113 Ustava i članu 47 Zakona. Podnosilac zahteva je takođe podneo zahtev u skladu sa rokovima koji su propisani u članu 49 Zakona.
37. Pored toga, Sud razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su propisani u pravilu 39 [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika o Radu. Pravilo 39 (2) Poslovnika o Radu propisuje da:
- “(2) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, jer podnosilac nije dovoljno dokazao i potkrepio tvrdnju.”*
38. Gore navedeno pravilo, na osnovu sudske prakse Evropskog Suda za Ljudska Prava (u daljem tekstu: ESLJP) i Suda, omogućava poslednje navedenom da proglasi zahteve neprihvatljive iz razloga koji se odnose na meritum slučaja. Tačnije, na osnovu ovog pravila, Sud može da proglasi zahtev neprihvatljivim na osnovu i nakon ocene njegovog merituma, odnosno ako isti oceni da je sadržaj zahteva očigledno neosnovan, na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 39 Poslovnika.
39. U tom kontekstu, a i u nastavku, da bi ocenio prihvatljivost zahteva, odnosno u okolnostima ovog predmeta, da bi ocenio da li je isti očigledno neosnovan po ustavnim osnovama, Sud će prvo podsetiti na suštinu predmeta koje sadrži ovaj zahtev kao i relevantne tvrdnje podnosioca zahteva, pri čijoj će oceni Sud primeniti standarde sudske prakse ESLJP-a, u skladu sa kojima je, na osnovu člana 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači osnovna prava i slobode zagarantovane Ustavom.
40. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao „očigledno neosnovan“ u celini ili samo u odnosu na određeni navod koji zahtev može sadržati. S tim u vezi, tačnije je nazivati ih „očigledno neosnovanim navodima“. Poslednje navedeni se, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, mogu svrstati u četiri različite grupe: (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi „četvrtog stepena“; (ii) navodi kategorisani „odsustvom očigledne ili evidentne povrede“; (iii) navodi koji su

„nepotkrepljeni ili neobrazloženi“; i na kraju, (iv) „konfuzni i nejasni“ navodi (vidi, tačnije, koncept neprihvatljivosti na osnovu zahteva ocenjenog kao „očigledno neosnovan“, i specifičnosti gore navedene četiri kategorije navoda kvalifikovani kao „očigledno neosnovani“, Praktični vodič ESLJP-a o kriterijumima prihvatljivosti od 30. avgust 2019. godine; deo III. Neprihvatljivost zasnovana na meritumu; A. Očigledno neosnovani zahtevi, stavovi 255 do 284; vidi takođe slučaj KIO4/21, podnositeljka *Nexhmije Makolli*, rešenje o neprihvatljivosti od 12. maja 2021. godine, stav 27, i KI175/20, podnositeljka *Kosovska agencija za privatizaciju*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. aprila 2021. godine, stav 38).

41. U tom smislu i u daljem tekstu, kako bi ocenio prihvatljivost zahteva, odnosno, u okolnostima ovog slučaja, ocenjujući da li je zahtev očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, Sud će se prvo podsetiti na suštinu slučaja sadržanu u ovom zahtevu i na relevantne navode podnosioca zahteva, pri čijoj će oceni Sud primeniti standarde sudske prakse ESLJP-a, u skladu sa kojima je, prema članu 53. [Tumačenje odredaba ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači osnovna prava i slobode zagarantovane Ustavom (vidi, slučaj KIO4/21, gore citiran, stav 28).
42. Sud podseća da je protiv podnosioca zahteva podignuta optužnica [PP/br. 7755-12/2011] od strane Opštinskog tužilaštva u Prištini – Odeljenje za teška krivična dela, zbog krivičnog dela Primanje mita iz stav 3. člana 343. Krivičnog zakonika. Ministarstvo unutrašnjih poslova – Policija Kosova, nakon sprovođenja disciplinskog postupka od strane Disciplinske komisije, donela je rešenje [177/KBD/12] od 20. septembra 2012. godine o prestanku radnog odnosa podnosiocu zahteva. U međuvremenu, 2015. godine, Osnovni sud je presudom [PKR. br. 384/13] odbacio optužnicu protiv podnosioca zahteva, nakon što je državni tužilac odustao od krivičnog gonjenja. Nakon žalbe podnosioca pred Osnovnim sudom na rešenje o prestanku radnog odnosa, Osnovni sud je presudom [C. br. 3111/12] odbio žalbu kao neosnovanu sa obrazloženjem da je rešenje [177/KBD/12] o prestanku radnog odnosa podnosioca zahteva doneto nakon što je u internom postupku dokazano da je podnosilac učinio teži disciplinski prekršaj. Apelacioni sud je svojom presudom potvrdio presudu Osnovnog suda [C. br. 3111/12], kojom je u celini usvojio izvedene dokaze u vezi sa činjeničnim stanjem i primenom materijalnog prava. Nakon žalbe, Vrhovni sud odbacuje žalbu kao neblagovremenu. Nalazi redovnih sudova u vezi sa dokazima koji su sprovedeni u vezi sa činjeničnim stanjem i primenom zakonskih odredbi tokom ispitivanja njegovog slučaja, podnosilac predstavlja ih posebno osporava pred sudom.
43. U vezi sa ovim navodom, a kako se ogleda u delu koji se odnosi na tvrdnje podnosioca u stavovima 27-31. ovog rešenja, pored navoda da su odluke redovnih sudova donete na osnovu „*pogrešno utvrđenih materijalnih dokaza kao i zbog pogrešne primene zakonskih odredbi*“ podnosilac zahteva nije pred Sudom izneo nijedan konkretan argument i/ili obrazloženje u vezi sa povredama njegovih prava.
44. Sud podseća da su iste opšte tvrdnje u vezi sa „*pogrešno utvrđenim materijalnim dokazima i zbog pogrešne primene zakonskih odredbi*“ ispitane i pred Apelacionim sudom, koji je ovu činjenicu istakao u svojoj presudi [Ac. br. 3655/2016], od 9. marta 2020. godine, naglašavajući sledeće:

“Apelacioni sud u celini usvaja pravnu ocenu prvostepenog suda kao pravilnu i zakonitu u pogledu odluke kao u izreci pobijane presude, iz razloga što ista nije obuhvaćena bitnim povredama odredaba parničnog postupka, kako se tvrdi, niti ni povredama iz člana 182. stav 2. tačka b), g), j), k) i m) ZPP-a, te shodno tome nema pogrešne primene materijalnog prava o čemu sud vodi računa po službenoj dužnosti na osnovu člana 194 ZPP-a.”

45. Pored ovog zaključka, Apelacioni sud je u stvari detaljno obrazložio uopštene tvrdnje podnosioca zahteva u vezi sa pogrešnom primenom zakonskih odredbi i utvrđivanjem činjeničnog stanja. U ovom pogledu, Apelacioni sud je u svojoj presudi, između ostalog, obrazložio i sledeće:

“Apelacioni sud je ocenio način odlučivanja u ovom spornom pravnom pitanju od strane prvostepenog suda i našao da je odlučeno pravično na osnovu izvedenih dokaza koji se odnose na činjenično stanje koje je prvostepeni sud na potpun i pravičan način dokazao i shodno tome je pravično i primenio materijalno pravo. Takođe, i izreka pobijane presude je sasvim jasna, i u punoj saglasnosti sa razlozima presude, čime je u logičkom i pravnom skladu sa obrazloženjem.

“Apelacioni sud ocenjuje da su radnje tuženog u vezi sa prestankom radnog odnosa tužiocu potpuno zakonite radnje u skladu sa članom 46. tačka a) i g) Zakona br. 03/L-035 o Policiji, koji je bio na snazi u vreme kada se ispostavilo da je tužilac izvršio disciplinski prekršaj iz člana 8 tačka 1 i 3 Administrativnog uputstva br. 15/2008-MBP o vrstama teških i lakših disciplinskih prekršaja u Kosovskoj policiji, koja odredba izričito predviđa: „Polijski službenici i civilno osoblje čine ozbiljne disciplinske prekršaje ako on/ona počini, pokuša da počini, pomaže ili podstiče drugog da izvrši jednu od sledećih radnji: a) teško diskreditaciono ponašanje i g) korupciju“ i člana 48. stav 1. tačka a) istog zakona koji izričito predviđa „Mere za teške disciplinske prekršaje – policijski službenik ili civilno osoblje policije koji je izvršio teži disciplinski prekršaj povinuje se jednoj od disciplinskih mera: a) prestanak radnog odnosa, čime, u smislu ove zakonske odredbe, proizilazi da je disciplinska mera prestanka radnog odnosa tužiocu izrečena od strane tuženog, srazmerna ili uravnotežena sa vrstom utvrđene povrede i ima punu podršku u zakonskim odredbama ovog zakona, koji je bio na snazi u vreme kada je tužilac izvršio disciplinski prekršaj iz člana 8 tačka 1 i 3 Administrativnog uputstva br. 15/2008-MBP o vrstama teških i lakših disciplinskih prekršaja u Kosovskoj policiji.”

Disciplinska mera prestanka radnog odnosa tužiocu nalazi oslonac i u odredbi člana 70. stav 1. stav 1.4. tačka 1.4.1. i stav 4. Zakona br. 03/L-212 o radu, koja odredba izričito kaže, „poslodavac može da raskida ugovor o radu zaposlenom u traženom periodu najave prekida u težim slučajevima lošeg ponašanja zaposlenog. Kolektivni ugovori ili Interni Akti Poslodavca može specifikovati vrste uništavosti (nevaljanosti) ili kršenja dužnosti koje čine predmet ugovora zbog čega zaposleni podleže raskidu radnog odnosa bez prethodnog upozorenja, bilo posle jedinog slučaja ili nakon ponovljenih kršenja ”.

Prema oceni Apelacionog suda, u konkretnom slučaju poslodavac (u ovom slučaju tuženi) je postupio u potpunosti sa navedenim odredbama, jer su radnje tužioca koje je utvrdila disciplinska komisija okrivljenog kvalifikovane kao radnje koje predstavljaju težu povredu radne obaveze, za koje Apelacioni sud smatra da je izrečena mera poslodavca srazmerna prirodi povrede, pa je stoga i zakonska mera. Dakle, u slučaju prestanka radnog odnosa tužioca, poslodavac je materijalno-pravne odredbe sproveo na odgovarajući način prema utvrđenom činjeničnom stanju. U sudskom postupku, prvostepeni sud je izveo dokaze radi dokazivanja odlučujućih činjenica u predmetu, međutim, ocena drugostepenog suda je da iz izvedenih dokaza tužilac nije dokazao suprotno od nalaza poslodavca.”

46. Sud s tim u vezi naglašava da su redovni sudovi a posebno je Apelacioni sud zaključio da (i) Presuda Osnovnog suda nije obuhvaćena pogrešnom primenom materijalnog prava i pravilno je utvrđeno i činjenično stanje na osnovu izvedenih dokaza; kao i (ii) odluka o prekidu radnog odnosa je bila u skladu sa odredbama Zakona br. 03/L-035 o Policiji Kosova i Zakona br. 03/L-212 o Radu.
47. Sud podseća da je podnosilac zahteva pred Sudom tvrdio samo “*pogrešno utvrđene materijalne dokaze kao i pogrešnu primenu zakonskih odredbi*”.
48. U vezi sa ovim tvrdnjama, Sud je, zasnivajući se na sudskoj praksi ESLJP-a, ali uzimajući u obzir i njene karakteristike, kao što su definisane kroz EKLJP kao i princip supsidijarnosti i doktrinu četvrtog stepena, dosledno naglašavao razliku između „ustavnosti“ i „zakonitosti“ i isticao da nije njegova dužnost da se bavi činjeničnim greškama ili pogrešnim tumačenjem i pogrešnom primenom zakona koje je navodno počinio redovni sud, osim i u meri u kojoj su takve greške mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom i/ili EKLJP-om (vidi slučajeve Suda KI128/18, podnosilac zahteva: *Akcionarsko udruženje Limak Kosovo International Airport S.H.A.*, „*Adem Jashari*”, rešenje od 28. juna 2019. godine, stav 55; KI62/19, podnosilac zahteva: *Gani Gashi*, rešenje o neprihvatljivosti od 19. decembra 2019. godine, stavovi 56-57; KI110/19, podnosilac zahteva: *Fisnik Baftijari*, rešenje o neprihvatljivosti od 07 novembar 2019. godine, stav 40).
49. Sud je takođe dosledno tvrdio da nije uloga ovog Suda da preispituje zaključke redovnih sudova u vezi sa činjeničnim stanjem i primenom materijalnog prava i da ne može sam oceniti činjenice koje su dovele redovni sud dotle da donese jednu umesto neke druge odluke. U suprotnom, Sud bi postupio kao sud „*četvrtog stepena*“, što bi rezultiralo nepoštovanjem granica postavljenih u njegovoj nadležnosti (vidi slučaj ESLJP-a: *García Ruiz protiv Španije*, presuda od 21. januara 1999. godine, stav 28 i reference koje su tamo korišćene; i vidi, takođe slučajeve Suda: KI128/18, gore citiran, stav 56; i KI62/19, gore citiran, stav 58).
50. Sud, na osnovu gore navedenih detalja, u okolnostima konkretnog slučaja, smatra da je podnosilac prosto nezadovoljan rezultatom postupka pred redovnim sudovima. Međutim, njegovo nezadovoljstvo samo po sebi ne može da izazove argumentovanu tvrdnju o kršenju osnovnih prava i sloboda koje su zagarantovane Ustavom (vidi, slučaj ESLJP-a *Mezotur-Tiszazuqi Tarsulat protiv Mađarske*, Presuda od 26. jula 2005. godine, stav 21).
51. Stoga, Sud utvrđuje da je podnosilac zahteva imao pogodnosti kontradiktornog postupka, i da je mogao u raznim fazama postupka iznositi tvrdnje i dokaze koje su smatrali bitnima za svoj predmet; imao je priliku delotvorno pobijati tvrdnje i dokaze koje je iznela suprotna strana; redovni sudovi su saslušali i ispitali sve njihove tvrdnje koje su, gledano objektivno, bile bitne za rešenje predmeta; činjenični i pravni razlozi za pobijanu odluku su detaljno izneseni i postupci, gledajući u celinu istih, bili su pravični (vidi: *mutatis mutandis*, presudu ESLJP-a od 21. januara 1999. godine, *García Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, stavovi 29 i 30; vidi, takođe slučaj Suda KI22/19, podnosilac zahteva: *Sabit Ilazi*, rešenje od 07. juna 2019. godine, stav 42; kao i slučaj KI128/18, gore citiran, stav 58).
52. Shodno tome, Sud zaključuje navodi podnosioca zahteva o “*pogrešno utvrđenim materijalnim dokazima kao i pogrešnoj primeni zakonskih odredbi*” su (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi „*četvrtog stepena*“; i kao takvi, ovi navodi podnosioca zahteva su očigledno neosnovani na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 39 Poslovnika o Radu.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 20 Zakona i u skladu sa pravilom 39 (2) Poslovnika o Radu, dana 22. decembra 2022. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

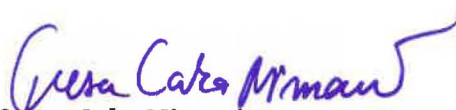
- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Safet Hoxha

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka Nimani